SPF Hårkandalens medlemsträff 18/11 2026

Ett 30-tal personer hade hörsammat inbjudan till denna trevliga träff på vackra Häggblomman i Häggsjövik för att lyssna på Stefan Nolerviks mycket intressanta berättelser från dryga 40 år bakom block och kamera. Han började lite blygsamt med en egenskriven dikt kallad ”Ingenting”, underfundigt och samtidigt en sammanfattning av sin gärning som sportjournalist som slutligen mynnade ut i att ägna sig åt reportageskrivandet. Som vi i publiken njöt av denna dikt!

Efter sportjournalistiken ville han börja skriva om den ”vanliga människan” så när han upptäcker skylten ”här slutar allmän väg” åker han ofta in och där ”nosar” han upp intressanta människor med fantastiska livsöden och där börjar äventyren.

Han började med att nostalgiskt göra en hyllning till bygden genom att nämna och visa bilder på vackra Botelnäset, ett naturreservat fyllt av äventyr på ca 2,5 km2, nära Häggsjövik och Föllinge och där historierna fick liv! Här tolkade han lyriskt hur blåbären var stora som fotbollar och smultronen stora som jordgubbar!

Som sportjournalist berättade han hur han fick svårigheter att få sin ackreditering vid Skidskytte-VM i Östersund 2019 och hur han blev utskälld av en tävlingsansvarig för att han (Stefan) omedvetet hade ställt sig och därmed dolt en stor reklamskylt men som han lugnt svarade genom att ge den tävlingsansvarige en stor KRAM som i sin tur tystade ner den upphetsade personen. Allting ordnar sig med en kram!

Efter detta övergick Stefan till att börja uppsöka och skriva uteslutande om enbart ”vanligt folk”, som t.ex Eskil i Dockmyr. En liten by med egen bensinstation, affärer, Konsum och denna dag väntade Eskil på postbilen som skulle komma med tårta till hans fru som dagen till ära fyllde 90 år och hans fascination för artisten Jim Reeves och låten ”Adios Amigo”, som enligt Eskil var världens bästa låt!

Så stannade också Stefan till i Munkflohögen efter han sett en skylt som stack ut, Tegelbruket stod det på den. Väl framme stod där grönmålade bussar, ett antal bilvrak och en liten röd stuga. Här bodde Olle. ”Du är väntad” var hans kommentar till Stefan när han dök upp. Denne Olle gjorde bl.a överlevnadsutrustningar och värmelyktor av keramik. Han hade även tagit patent på något till amerikanska armén.

På Stefans fråga hur det kommer sig att han är så otroligt kreativ blev svaret kort: ”Je veijt int”!

I orten Kakuåsen stannade också Stefan för att bl.a ta reda på bynamnets betydelse, vad betyder kaku? En äldre kvinna dök så småningom upp där och började med stor inlevelse berätta om byn, om uppfinnare, fotbollslaget, om 3 systrar som visade sig vara 3 st största aspar, om tromben på 50-talet och javisst kaku betyder ju brödkakor…

Efter en mycket god fikapaus fortsatte så Stefans intressanta berättelser och bildspel, om pigga Anna Palmqvist född 1912 i Valsjöbyn. Hon talade om för Stefan vänligt men bestämt att hon inte ville vara med i tidningen, men piggt och glatt berättade om hur hon tidigt blev föräldralös, hur syskonen skingrades, hamnade hos fosterföräldrar i Häggsjövik, jobbade som piga för 15kr i månaden och ibland vid beröm fick som mest 20kr i månaden! Hon fick 5 barn med Johan som tragiskt omkom med traktor genom isen i Skärvången. Stefan träffade henne 2017, då var hon 105 år, i ett hyreshus i Lugnvik sen 30 år tillbaka och där hon hade fått flytta högre och högre upp och nu sist på 5:e våningen, men enligt Anna var det i rätt riktning! Hon skulle ju till slut ändå hamna ännu längst upp (i himlen då), ”för då ha ma gjort de ma ske och lite väl kanske”, enligt fina Anna!

I Hammerdal träffade Stefan Margot, som 1948 var på dans i Fyrås och där uppmanade någon henne att ställa upp som länets Lucia och blev också länets första Lucia (1948) och kröntes av dåvarande landshövding på Rådhustrappan och efteråt en färd mot Jamtli påhejandes av tusentals personer. Sedan träffade hon den 5 år äldre Thorsten på en dans 1949 och sen förblev dom ett par i hela 8 decennier! Margot försörjde sig som ung på tillverkning av sömnader och stickade alster till Jakobsdals postorderföretag. Thorsten är nu 102 år och Margot 97 år och dom lever med och för varandra fortfarande! Dom har genom hela livet en gemensam ritual då dom vid läggdags varje kväll säger adjö och tar farväl av varandra!

Efter lottdragning med många fina skänkta vinster tackade vi Stefan för en fantastik trevlig eftermiddag på Häggblomman i Häggsjövik! Vi vill höra mera!

När vi åkte hem upptäckte vi att nu är faktiskt vintern på G på riktigt och jag som ”skribent” kom på mig själv att jag nynnade och sjöng ”Adios Amigo” i bilen hem…….

SPF Hårkandalen/Studeförbundet Vuxenskolan

Bendikt Andersson, Föllinge